

Zaloğlu Ramazan (Orhan Kemal'in "Vukuat Var" adlı Romanı) Uyumsuz

Karakter Dayısı Muzaffer Bey'in çiftliğinde yaşayan Zaloğlu Ramazan, 48 kilo, çelimsiz, güçsüz görünömlü biridir. Ahlaki olarak değerlerini yitirmiş olan Zaloğlu, saf ve cahil biridir. Zamanında dedesinin yanında zenginlik içinde büyüdüğü için, kendini çiftliğin varisi sayarak dayısının yanından ayrılmaz ve onun yanında kâtip olarak çalışır. Dayısının her dediğine uyan pasif ve edilgen bir kişilik sergileyen Zaloğlu Ramazan, dayısının maddi gücü ardından Güllü'ye ulaşmaya çalışır. Güllü'yü fiziksel olarak arzuladığı için ısrarla ister. Dayısına ne kadar özense de onun tarafından pek sevilmez. Dayısının kendisinden yakışıklı olmasını sorgular, Allah'a isyan eder. Ramazan için dayısı Muzaffer Bey bir kompleks unsurdur, her ne kadar kimi zaman dayısını geçmek istese de karşı koymak istese de bunu yapacak cesareti ve kuvveti yoktur.

Aktiviteler Zamanını kahvede veya arkadaşları ile içki masalarında geçiren Zaloğlu, kumar oynamayı ve esrar içmeyi saygınlık unsuru olarak görür. Genelde ortamlarında kaba bıyıklarını sıvazlar. Dayısı Muzaffer Bey'in gücünü ve namını kullanarak kendisini öne çıkarır. Girdiği yerde sözü dinlenmezse belindeki tabancayı çıkarıp iki el ateş etmekten de geri kalmaz.

ÖRNEK ANILAR

Şehvetli Zaloğlu, Cemşir'in evinde içki masasına davet edildiğinde Güllü'nün bacaklarını görür ve o an aşık olur. Kızı unutamayan ve arzu eden Ramazan, çareyi babasından istemekte bulur: "Zaloğlu büyülenmişçesine gözlerini kızıdan ayıramıyor, kucaklamak, öpmek öpmek, sıkı sıkı sarmak geçiyordu içinden. Ne kızdı ya! Yatağının kıyasına ilişmiş, berber Reşit'le anasını dinliyor, aldırış etmiyordu. Kaşları iyice çatıktı. Tam, tam istediği gibi bir kız. Avrat dediğin, sırasında böylesine yiğit olmalı, eli silah bile tutmalıydı. Bu öyleydi işte."

İsyankar Yaklaşık 48 kilo olan Ramazan bunu dert edinerek kendi çelimsizliğine karşı dayısının heybetini kıskanır, neden böyle olduğunun hesabını yaratandan sorar: "Canı sıkıldı. Ne diye böylesine çelimsiz yaratılmıştı sanki? Allah'lık mıydı bu? Böyle Allah'lık, böyle adalet mi olurdu? Kız halaya, oğlan dayıya çeker derlerdi bir de. Hani, niye çekmemişti dayısına? Bir toprak parçası alıp uzaklara fırlattı. Dayısına benzeseydi, ah benzeseydi... O zaman bütün kadınlar, kızlar tav olurlar, onunla yatmağa can atarlardı."

Takıntılı Sürekli aklına, hayaline Güllü'nün bacaklarını getiren Hamza'nın takıntılı durumu geceleri uykusunun kaçmasına neden olur. Güllü, çırçırda çalışan basit bir kız olması nedeni ile dayısının onu soylu ailesine almak istememesinden endişe duyan Hamza, kendi kendine planlar kurar: "Hana geldi, yorgun bedenini karyolaya sırtüstü bıraktı. Uykudan geberiyordu güya. Hani? Nerdeydi uyku? Uykusu da, yorgunluğu da uçurmuştu. Aklında Güllü, yorgan çekiliverince görünen bembeyaz bacakları... Ah şimdi surda, yatağında olsaydı! Tatlı tatlı gerindi. Ne bacaklardı ya!"

Sinsi Zaloğlu Ramazan, dayısının fabrikada erkeklerin arasında çalışan üstelik babası da dört kadınla evli bir adamın yığınla çocuğu arasında olan Güllü'yü almak istemeyeceğini düşündüğu için aklına dedesi zamanından beri çiftlikte çalışan Yasin Ağa gelir. Yasin Ağa'ya ulaşmak için de Kabak Hafız ile bir olup rakı sofrasında plan yaparlar. Ramazan artık Yasin ağanın beğendiği üzere kitap okuyacaktır, Hafız'da Yasin ağaya bir rüya anlatacaktır, böylece Yasin Ağa sayesinde Güllü Ramazan'ın olacaktır: "Yasin ağa başını salladı. Şimdi daha iyi anlıyordu imam efendinin gördüğu düşün boş olmadığını. İmam efendinin gördüğu düşün boş olmadığını gerçekte de, Ramazan da boş değildi. Boş olsa birden kendine gelip, içkiye paydos demez, "Kabak aşığı, kabak yukarı" sözlerine de pişmanlık duymazdı. Sonra daha önemlisi, bir yerde bir haftadan çok durmaması... Ramazan'ın dediğince, hazret bu köyde iki yıldır, kımıldamamacasına duruyordu. Niyeydi?"

Huzursuz Çiftlikte Gülizar'ın kendisine anlattıklarından sonra evlenirse dayısının yanında kalmaması gerektiğine inanan Ramazan'ı bir huzursuzluk kaplar. Gülizar'ın da kendi korkuları nedeni ile kızı evde istememesi, dayısının azgınlığı, dinsizliği aklına yatan Ramazan namus bellediği eşi olacak Güllü'yü dayısından uzak tutmak ister, fakat bunu nasıl yapacağını bilmez: "Zaloğlu mutfağa geçti. Mezelerle bir yarım kiloluk rakı şişesini sepete koyup, sepetin ağzını bir gazete kâğıdıyla örttü. Neşesi kaçmıştı. Kadın delidoluydu ama doğru şeyler söylemişti. Dayısının ne mal olduğunu bilmez değildi ki! Hep o düşünceli, daha çok da sıkıntılı haliyle evden çekti gitti."

Azgın Akli fikri kadında olan Ramazan hapiste ziyaret ettiği Hamza'ya kadımsız nasıl durduğunu sorar dahası onunla birlikte İstanbul'a gidip kendilerine daha güzel kadın bulma hayalleri kurarlar. Çiftlikte ise dayısının metresi Gülizar ile de oynaşmaktan geri kalmaz: "- Deli. Seni kızdırmak için, aboo... sen benim ilk göz ağrımın kız. Seni öyle seksen tane Güllü'ye değişirsem anamla Kâbe yolunda zina etmiş olayım be... Sana değil Güllü, hiç kimse dan dun edemez. Sana yan bakanın rabbiyesirini... o biçim işte. Beni ne belliyon sen?"